

ved Siden af Tvangsarbejde og Bænd- og Brødstraf skulde som et tredje Alternativ indsættes Fængsel paa sædvanlig Fængkøst, saa at Politidirektøren kunde vælge imellem disse tre Straffe, vilde man ikke have haft noget derimod; men at fælde Bænd- og Brødstraffen helt ud og sætte Fængsel paa sædvanlig Fængkøst i Stedet for, er noget, som der vist ikke paa nogen Maade kan være Tale om at faa gennemført i det andet Ting, og det vilde ogsaa være meget uhen- sigtsmæssigt og i Grunden ikke være i de paagældendes Interesse. Thi Bænd- og Brødstraffen, som naturligvis er en mere intensiv Straf end Fængsel paa sædvanlig Fængkøst, har paa den anden Side en Fordel, som Folk af den omtalte Kategori meget ofte vilde sætte Pris paa, nemlig at den er meget fortryk, at den er snart overstaaet. De to omtalte Vædringsforslag anser jeg altsaa for uantagelige, og ved at vedtage dem antager jeg, at man gør Lovforslagets Gennemførelse usikker, hvorfor jeg mener, at de Herrer, der ikke vilde det, maa være naturlig opfordrede til at stemme imod dem.

De Vædringsforslag, der saa bliver tilbage, forekommer mig, som bemærket, at være saa ubetydelige, at det ikke er rimeligt af Hensyn til dem at sende Lovforslaget tilbage. Udtrykket „Fruentimmer“ bliver man ikke af med, fordi det forandres i dette Lovforslag. Det Udtryk have vi mangfoldige andre Steder i Lovgivningen, og at ændre det paa et enkelt Sted, naar man skal beholde det paa flere hundrede andre Steder, forekommer mig at være af overordentlig ringe Interesse. Hvad de Forslag angaa, som gaa ud paa at forandre „Opfigt“ til „Tilsyn“ eller „forannævnte“ til „i forrige Stykke nævnte“ eller „som“ til „naar de“ eller at indstøde „der“ foran „udstænte“, synes jeg, at det er Ting, som det ikke er værd at sende Lovforslaget tilbage for. Vædringsforslaget Nr. 8 er ingen Forbedring; praktisk antager jeg ikke, at det vil gøre noget til Sagen, om Lovforslaget paa dette Punkt lyder paa den ene eller den anden Maade. Men Vædringsforslaget Nr. 8 vil i alt Fald medføre den Urimelighed, at de paagældende Fruentimmer ikke maa lade udstænte Drillevarer til sig selv, og det kan dog ikke være Meningen. Jeg synes derfor ogsaa, at dette Vædringsforslag egner sig til at forkastes.

J. C. Christensen: Jeg ønsker ved denne Lejlighed, hvor vi nu staa overfor Afstemningen, med et Par Ord at begrunde min Afstemning angaaende det foreliggende

Lovforslag. Bevægelsen mod den offentlige Prostitution er ikke af nogen ny Dato. I 1888 indkom her et Andragende, et temmelig stort Andragende om at afstafte den offentlige Prostitution her i Landet; et Andragende, der, saa vidt jeg mindes, var under- skrevet af 149,000 Mænd og 114,000 Kvinder. Der har ogsaa her i Aarene derefter været stillet forskellige Forslag om at ophæve den offentlige Prostitution. Ogsaa fra vor Side har der været stillet Forslag derom, uden at det dog er lykkedes at faa den ophævet. Vædre Medlemmer vilde jo huse, at et Lovforslag, som vi for nogle Aar siden sendte op i Landstinget, der fik en temmelig ublid Behandling og rent ud sagt blev unblivet. Der er intet slet siden, og den Stemple, som man jo nok kan kalde det, at vi have en saadan Institution her i Landet, findes endnu. Det Lovforslag, som blev forelagt her i Tinget af det ærede Medlem, som i Dag først havde Ordet, var et ganske lille Skridt til en Forbedring af Forholdene. Det Lovforslag have vi stemt for haade ved første, anden og tredje Behandling. Det gik saa til Landstinget og har der faaet disse Vædringer, som vi nu se; men selv med disse Vædringer, som det nu har faaet, siger jeg endnu om det, at det er kun et ganske lille Fremstrid. Der er blevet sagt her, at det er væsentlige Forbedringer, men jeg siger, at det er kun et ganske lille Skridt, der er blevet gjort fremad, og jeg staaar overfor Lovforslaget saaledes, at jeg ikke er sikker paa, om Resultatet ikke alligevel vil blive dette, at Kvinder i mange Tilfælde vilde vælge et offentligt Hus for at undgaa Bænd- og Brødstraffen, men det maa vi nu lade Fremtiden afgøre. Der er kommet et Par Vædringer ind, som jeg mener ere Forbedringer. Den ene er Forbudet imod, at der maa drikkes i saadanne offentlige Huse, og den anden er Forbudet imod, at Kvinder, som ere under 18 Aar, optages i saadanne Huse. Jeg betragter disse Vædringer som Forbedringer i det oprindelige Lovforslag. Naar jeg nu staaar over for Lovforslaget her ved eneften Behandling og siger til mig selv saaledes: Ganske vist er det ikke det, som du kunde have ønsket, men det er dog et lille Fremstrid, saa siger jeg tillige til mig selv, at saa vil jeg stemme for Lovforslaget. Og naar jeg nu hørte den højtærede Minister sige, at han vilde tilraade de Medlemmer, som ønske Lovforslaget fremmet, at stemme mod de foreliggende Vædringsforslag, saa siger jeg ogsaa til mig selv, at saa kan jeg under disse Vilkaar ikke stemme for dem. Skönt jeg finder en meget stor Part af dem meget vel be-